"Fa un any Osasuna i jo érem a l'UVI i ara estem tocant el cel"

El navarrès dedica l'ascens als seus pares i considera aquest èxit com la "cirereta del pastís" de la temporada

Enrique Martín pren nota des de la seva àrea tècnica.

CARLES ROSELLGIRONA

El 5 de maig de 2015, l'Osasuna feia oficial el fitxatge d'Enrique Martín com a nou entrenador per mirar de salvar l'equip d'una situació dramàtica. El navarrès encetava la tercera etapa al club i ho feia, d'entrada, amb un ensurt. Als pocs dies, era ingressat d'urgències per una síndrome cardíaca aguda i se li havia de practicar un cataterisme per evitar un mal major. No només va acabar salvant la categoria, sinó que mesos després celebrava l'ascens a Primera. De tot això, el de Campanas se'n recordava ahir a la sala de premsa de Montilivi, en un discurs més emotiu que no pas altra cosa. "Fa un any, l'Osasuna i jo vam entrar a l'UVI però ja no només estem fora, sinó que hem tocat el cel", deia.

Va ser la seva manera de celebrar l'ascens, festa que va iniciar al vestidor ja que als últims minuts va ser expulsat: "He estat plorant tot sol fins que m'han avisat que havíem guanyat. Després, he sortit al camp, necessitava una mica d'aire", va explicar. Martín definia aquest salt a Primera com "la cirereta" del pastís que "completa" la "felicitat" de l'entrenador, qui ara espera que l'Osasuna tingui cap. "Ens hem de conscienciar que, tal com hem pujat, podem tornar a baixar. I no passarà res. No podem desequilibrar la vida del club, ni gastar-nos uns diners que no tenim".

Després de confessar que "em pensava que acabaríem 0-0" ahir a Montilivi, va admetre que el seu equip havia "controlat gairebé tots els moments del partit" i que això ho ha aconseguit perquè el seu vestidor ha "madurat" al llarg de la temporada. "Al futbol no només es juga amb la pilota. Hi ha fases en les quals cal refredar el joc i en d'altres, escalfar-lo. Ho hem sabut fer molt bé".

Va dedicar la victòria i l'ascens "als meus pares" i també "a tota l'afició" osasunista. "Em vaig posar aquest repte quan va morir el meu pare i pensava que se m'escaparia. Quan ell se'n va anar, l'equip era primer i abans d'això em va dir que quan marxés volia que l'Osasuna no deixés aquesta posició. Ho he aconseguit. És un dia meravellós per a mi i és un homenatge a ell, la meva mare i a tots els nostres seguidors", va dir. I es va deixar anar: "Com a homenatge per a tots ells, prometo que la propera roda de premsa la faré a un àtic de Pamplona. S'admeten proposicions".

Font del document:

http://www.diaridegirona.cat/girona-fc/2016/06/19/any-osasuna-luvi-ara-tocant/789517.html?utm_source=rss